

personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig (hjemløse).

Baggrunden for forslaget er de positive erfaringer, der er gjort under forsøgene med støtte- og kontaktpersoner til disse målgrupper.

Efter de gældende regler skal kommunerne tilbyde en støtte- og kontaktperson til personer med sindslidelser. Målgruppen for den eksisterende ordning er de mest socialt udsatte og isolerede grupper af sindslidende, som ikke almindeligvis gør brug af eller kan gøre brug af allerede eksisterende tilbud.

Efter forslaget udvides personkredsen til at omfatte personer, der har et stof- eller alkoholmisbrug samt personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig (hjemløse).

De grupper, der er omfattet af kommunernes forpligtelse til at tilbyde en støtte- og kontaktperson, vil som efter den eksisterende ordning for sindslidende være de mest socialt udsatte og isolerede personer.

Det er kommunen, der har ansvaret for at etablere ordningen og for at fastlægge det nærmere indhold af ordningen.

Ved tilrettelæggelse af ordningen overfor personer med særlige sociale problemer vil kommunerne med fordel kunne samarbejde med forsorgshjem m.v., der bl.a. i forbindelse med efterværnsarbejdet overfor udflyttede beboere har stor erfaring med hensyn til at kunne bibeholde kontakt til målgruppen og yde den støtte, omsorg og hjælp, der er nødvendig for at etablere forbindelsen til lokalsamfundet og dets tilbud. Forsøgene på hjemløseområdet viser, at forankring af støtte- og kontaktpersonarbejdet på et forsorgshjem har fungeret i praksis, og at forankringen er af stor betydning for den faglige udvikling og sparring, der kan finde sted i dagligdagen ved, at støtte- og kontaktpersonen kan trække på forsorgshjemmets personale-mæssige ressourcer m.m.

Tilsvarende vil kommunerne med fordel kunne samarbejde med misbrugscentre i relation til såvel stof- som alkoholmisbrugere.

Resultaterne af forsøgene på alkoholområdet viser, at en forankring af støtte- og kontaktpersonarbejdet i de frivillige sociale organisationer har haft positive effekter, bl.a. fordi deres indsats i videre omfang sker på brugernes præmisser. Mange personer indenfor målgruppen har negative "erfaringer" med systemet og opsøger ikke selv hjælpen. De har mistet troen på, at deres tilværelse kan forbedres og lever en tilværelse præget af meget lavt selvværd og en høj grad af isola-

tion. Forsøget viser, at støtte- og kontaktpersonerne formår at bryde dette negative mønster.

De gode resultater beror desuden på, at støtte- og kontaktpersonordningen har en tidsmæssig rummelighed og fleksibilitet. Etableringen af en bæredygtig kontakt med den udsatte borger tager den tid, det kræver.

Endelig viser forsøgene på stof- og alkoholmisbrugsområdet, at sociale væresteder og deres opsøgende gadearbejde er et nyttigt redskab i tilrettelæggelsen af en støtte- og kontaktpersonordning. Værestederne er vigtige som omsorgssteder for de personer med misbrugsproblemer, der formår at bryde isolationen, samtidig med at de er vigtige i forebyggelsesarbejdet i forhold til de mennesker, der er på vej ud i isolationen. Værestederne er også vigtige som base for støtte- og kontaktpersonmedarbejdernes faglige sparring og supervision. Den eksisterende vejledning om støtte- og kontaktpersoner for personer med sindslidelser fra december 2001 vil i forbindelse med ordningens indførelse blive revideret, således at den indholdsmæssigt også kommer til at omfatte den udvidede målgruppe.

Ændret bemyndigelse til at fastsætte regler om ydelser under midlertidig ophold i udlandet.

Der er i forhold til gældende regler aktuelt planer om at tilføje ydelser efter servicelovens § 98 (forbrugsgoder) til de ydelser, der kan medtages.

Det vil fortsat være en betingelse, at personen skal være berettiget til ydelsen i Danmark, og at der således er tale om at medtage en ydelse.

Hjemmel til indbetaling af pensionsbidrag efter servicelovens § 29.

Det foreslås at udbygge lovgrundlaget for bemyndigelsen til at kunne udstede nærmere regler om tabt arbejdsfortjeneste, således at bemyndigelsen omfatter hjemmel til at fastsætte nærmere regler om indregning og indbetaling af pensionsbidrag i form af bidrag, handlekommunen skal indbetale til f.eks. en statslig ansættelsesmyndighed, mod at denne indbetaler et samlet pensionsdækningsbidrag til selve pensionsordningen. På statens forhandlingsområde er der i 2005 indgået aftale om optjening af fuld pensionsret under fravær i henhold til § 29 i lov om social service. Bidraget fra fraværende ansattes handlekommune til pensionsordningen tilfalder ansættelsesmyndigheden. Tilsvarende aftale er for nærværende ikke indgået på det kommunale område.